

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 10C/214/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5716206839
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Gazdačková
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2017:5716206839.4

Rozhodnutie

Okresný súd Martin sudkyňou JUDr. Máriou Gazdačkovou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia s. r. o. so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P. O. BOX 205 právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P. O. BOX 205 proti žalovanej G. R., Y.. XX. XX. XXXX, E. L. XXXX/XX, XXX XX L. L. v konaní o zaplatenie 2 896,43 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je žalobcovi povinná zaplatiť sumu 1 208,48 € spolu s úrokom z omeškania ročne 8,05 % zo sumy 27,48 € od 01. 09. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 59,05 € od 01. 10. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 59,05 € od 01. 11. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 59,05 € od 01. 12. 2015 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 59,05 € od 01. 01. 2016 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 59,05 € od 01. 02. 2016 do zaplatenia,
8,05 % zo sumy 59,05 € od 01. 03. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 04. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 05. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 06. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 07. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 08. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 09. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 10. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 11. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 12. 2016 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 01. 2017 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 02. 2017 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 03. 2017 do zaplatenia,
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 04. 2017 do zaplatenia a
8,00 % zo sumy 59,05 € od 01. 05. 2017 do zaplatenia,
všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Konanie o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 105,81 € spolu s 8,5 % úrokom z omeškania ročne od 10. 07. 2013 do zaplatenia sa zastavuje.

III. Vo zvyšku uplatneného nároku sa žaloba zamietá.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 16.6.2016 sa pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku proti žalovanej domáhal zaplatenia sumy

2.896,43 € spolu s 8,5%-ným rokom z omeškania ročne od 10.7.2013 do zaplattenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca odôvodnil žalobu tou skutočnosťou že so žalovanou ako veriteľ dňa 18.11.2011 uzavrel zmluvu o pôžičke evidenčné číslo 5010776, na základe ktorej žalovanej požičal sumu 7.194,24 €. Túto sumu mala žalovaná splácať v pravidelných 72. mesačných splátkach po 99,92 €. Žalovaná však z tejto sumy do dnešného dňa zaplatila len sumu 2.629,77 €. Keďže žalovaná porušovala svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, žalobca listom zo dňa 28.6.2013, ktorý nazval vypovedaním zmluvy, vyzval žalovanú k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorázovo. Do dnešného dňa však žalovaná dlžné splátky neuhradila. Dlh žalobcu predstavuje rozdiel medzi požičanou istinou vo výške 5.420,39 € a súčtu sumy 105,81 €, ktorá je tvorená nákladmi na vymáhanie pohľadávky, od ktorej je nutné odpočítať sumu 2.629,77 €, teda sumu, ktorú žalovaná zaplatila. Žalobca si v konaní neuplatňuje zmluvnú pokutu, ktorá je vyčíslená v listine, ktorú žalobca pripojil pod názvom prehľad úhrad a splátok.

3. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca k žalobe pripojil zmluvu o poskytnutí pôžičky vrátane všeobecných obchodných podmienok pôvodného žalobcu, list z 28.6.2013, ktorým pôvodný žalobca vypovedal zmluvu o pôžičke, doručenku, ktorá preukazovala, že žalovaná prevzala tento list 4.7.2013 a potom prehľad splátok a úhrad, teda prehľad o splácaní dlhu.

4. V priebehu konania pôvodný žalobca a obchodná spoločnosť uvedená v záhlaví tohto rozsudku prostredníctvom svojho spoločného právneho zástupcu oznámili súdu listom zo dňa 11.11.2016, že pôvodný žalobca ako postupca pohľadávky proti žalovanej postúpil zmluvou o postúpení pohľadávok na obchodnú spoločnosť uvedenú v záhlaví tohto rozsudku. V zmysle ustanovenia § 80 ods. 1 C. s. p. požiadal súd, aby pripustil zmenu strán tak, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu vstúpil postupník. Na dôkaz tejto skutočnosti bolo do spisu pripojené oznámenie o postúpení pohľadávky z 30.9.2016, ktoré pôvodný žalobca obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku zaslala žalovanej.

5. Súd takúto zmenu subjektu na strane žalobcu pripustil uznesením sp.zn. 10C/214/2016 zo dňa 3.1.2017. Žalovaná potom čo jej bola žaloba doručená do vlastných rúk spolu s prílohami a príslušným poučením, podala na súd písomné vyjadrenie k žalobe, ktorým navrhovala žalobu v celom rozsahu zamietnuť (č.l. 36 - 41).

6. Žalovaná namietala, že text v zmluve o úvere a o úverových zmluvných podmienkach, ktoré tvorili neoddeliteľnú súčasť zmluvy o úvere je voľným okom nečitateľný a veľkosť písma je tak minimálna, že je reálne nenaplniteľné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s dotknutým textom, nieto ešte, aby mu dokázal porozumieť a vyhodnotiť jeho dôsledky dopadajúce na spotrebiteľa. Predchodcovi žalobcu nič nebránilo formulárovú zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým rozsahom povinností, ktoré mu vznikajú uzavretím zmluvy. Takú zásadnú a dôležitú informáciu ako je odkaz na úverové zmluvné podmienky, v ktorých sú prakticky upravené všetky povinnosti spotrebiteľa mal minimálne uviesť zvýrazneným písmom, aby spotrebiteľa upozornil na nevyhnutnosť preštudovania zmluvy o úvere v celom rozsahu. Zmluvné podmienky uvedené v úverových podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy sú preto neprijateľné ako celok už len z toho samotného dôvodu, že z hľadiska veľkosti písma sú voľným okom prakticky nečitateľné a zároveň bolo reálne nemožné, aby sa priemerný spotrebiteľ dokázal čo i len oboznámiť s takýmto písomným textom, nie ešte mu rozumieť. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS SR zo dňa 24.11.2015 č.k. 1Cdo/320/2013.

7. Žalovaná ďalej namietala, že poskytnutý úver musí byť bezúročný a bez poplatkov, pretože neobsahuje výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo je náležitosť vyžadovaná ustanovením § 9 ods. 2 písm. k/ Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. V zmluve absentuje rozlíšenie jednotlivých splátok na istinu, úroky a iné poplatky a je v nej uvedená len jednotná suma splátky bez tohto rozlíšenia, čo spôsobuje následok uvedený v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona o spotrebiteľských úveroch. V súvislosti s tým poukázala na viacero rozhodnutí okresných súdov Slovenskej republiky. Navyiac uviedla, že zmluva neobsahuje náležitosť vyžadovanú ustanovením § 9 ods. 2 písm. f/ citovaného zákona, teda termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Z predmetnej zmluvy totiž nie je zrejmé, kedy nastáva konečná splatnosť spotrebiteľského úveru tak, ako to vyplýva z ustanovenia § 9 ods. 2 písm.

f/. V tejto súvislosti poukázala na rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, Krajského súdu v Prešove, Okresného súdu v Prievidzi uvedené vo vyjadrení. Nakoľko predmetná zmluva o úvere, údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru neobsahuje, možno konštatovať, že uvedený úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Navyiac dala súdu do pozornosti premlčaciu dobu a vzniesla námietku premlčania. Poukázala na ustanovenie § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Považovala plnenie zo zmluvy za plnenie z bezdôvodného obohatenia a nároky žalobcu na doplatenie výšky pôžičky za nároky na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia. Uviedla, že žalobca 28.6.2013 odstúpil, resp. vypovedal predmetnú zmluvu, čím bola zmluva od začiatku zrušená a každý z účastníkov bol povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal. Keďže zmluva bola zrušená od začiatku, momentom odstúpenia zanikajú práva a povinnosti zo zmluvy a medzi účastníkmi nastúpil právny režim bezdôvodného obohatenia. Keďže zmluva od počiatku stratila platnosť, nárok predchodcu žalobcu na vydanie sumy, ktorú žalovanej poskytol, je nárokom z bezdôvodného obohatenia, ktorý sa premlčuje po dvoch rokoch. K odstúpeniu od zmluvy došlo 28.6.2013. Dvojiročná premlčacia doba začala plynúť dňa 29.6.2013 a uplynula dňa 29.6.2015. Nárok žalobcu sa premlčal dňa 30.6.2015. Keďže žaloba bola podaná až 16.6.2016, žalobca ňou uplatnil premlčaný nárok a žalobe nie je možné vyhovieť. Preto ju žiadala zamietnuť. Žalobca potom reagoval vyjadrením z 29.5.2017, ktoré na súd došlo 30.5.2017 a ktorým čiastočne zobral žalobu späť.

8. V tomto podaní žalobca poukázal na aktuálny právny názor vyjadreným v rozsudku Súdneho dvora Európskej únie zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia a.s., c/a Klára Bíroová. Podľa jeho názoru predložená úverová zmluva obsahuje všetky podstatné náležitosti v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch v platnom znení v čase jej uzavretia a je riadne platná. Uviedol, že problematiku náležitostí, ktoré sa majú v zmluve o úvere na dobu určitú uviesť a dôsledky nevedenia povinných informácií rozviedol Súdny dvor Európskej únie vo vyššie uvádzanom rozsudku. Poukázal na skutočnosť, že to sa týka termínu konečnej splatnosti úveru. Úverovou zmluvou bol žalovanému poskytnutý úver v sume 4.251,84 €, ktorý sa žalovaná v zmysle zmluvných dojednaní zaviazala splatiť formou 72 po sebe nasledujúcich mesačných splátok. Podľa článku VI. bod 6.1., 6.2. a 6.4. všeobecných obchodných podmienok splatnosť jednotlivých splátok bola dojednaná vždy do 20-teho dňa v mesiaci so splatnosťou prvej splátky v mesiaci nasledujúcom po uzatvorení zmluvy. Podľa uvedeného dátum splatnosti prvej zmluvnej splátky pripadol na deň 20.1.2012 a splatnosť poslednej splátky pri počte 72. mesačných splátok k 20.12.2017, kedy nastala konečná splatnosť úveru. Preto údaje o termíne konečnej splatnosti v úverovej zmluve sa nachádza v časti označenej „schválená výška pôžičky“ a je vyjadrená mesiacom a rokom 12/2017. Teda mesiac, ku ktorému pripadla splatnosť poslednej zmluvne dojednanej mesačnej splátky. Sme presvedčení, že takéto vyjadrenie konečnej splatnosti s odkazom na vyhlášku Ministerstva financií SR č. 620/2007 Z.z., ktorou sa ustanovuje vzor formulára o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, považujeme za určité a plne v súlade s platnými právnymi predpismi. V čase keď bol úver poskytnutý, platilo ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ Zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého boli sankcionované spotrebiteľské úvery bezúročnosťou len v prípade kumulatívneho splnenia nedostatku písomnej formy spotrebiteľského úveru podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z.z. a súčasnej absencie niektorej náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1. Predĺžená zmluva má požadovanú písomnú formu a z toho dôvodu nie je splnená zákonom stanovená podmienka pre označenie úveru za bezúročný. Žalobcom uplatnená pohľadávka čo do právneho dôvodu a výšky predstavuje nezaplatenú časť úveru. V časti o zaplatenie sumy 105,81 €, ktorú žalobca uplatňoval titulom nákladov na vymáhanie pohľadávky, žalobca zobral žalobu späť a navrhol konanie v tejto časti zastaviť. Uviedol, že námietka premlčania vznesená žalovaným je v celom rozsahu nedôvodná. Z dôvodu späťvzatia nákladov na vymáhanie pohľadávky upravil petít žaloby a žiadal, aby súd žalovanú zaviazal k zaplateniu sumy 2.790,62 € od 10.7.2013 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Súhlasil s prejednaním veci v jeho neprítomnosti.

9. Nárok žalobcu súd prejednal na pojednávaní dňa 31.5.2017, kde vykonal dokazovanie čítaním listín žalobcom pripojených do súdneho spisu. Obe procesné strany svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili, z toho žalovaná zlým zdravotným stavom, avšak ani jedna z procesných strán o odročenie pojednávania nepožiadala. Súd preto pojednávanie vykonal a vo veci rozhodol na podklade spisového materiálu. Zohľadnil pritom vyjadrenia jednotlivých procesných strán.

10. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázaný tento skutkový stav veci:

11. Dňa 18.11.2001 obchodná spoločnosť Consumer Finance Holding a.s. so sídlom v Kežmarku ako veriteľ a žalovaná ako dlžníčka uzavreli zmluvu o poskytnutí pôžičky, ktorej číslo je uvedené v žalobe. Podľa údajov na lícnej strane formulárovej zmluvy v článku II. bola žalovanej schválená pôžička vo výške 4.251,84 € pri celkových nákladoch spotrebiteľa vo výške 2.942,40 €, v dôsledku čoho jej vznikla povinnosť zaplatiť celkovo 7.194,24 €. Pôžička mala byť splatená v 72. splátkach po 99,92 € a zročná podľa údajov v tomto článku v decembri 2017. RPMN bola dohodnutá vo výške 21% a ročná úroková sadzba vo výške 21%. Bola uvedená aj priemerná hodnota RPMN vo výške 18,29%. Je zrejmé z formulácie tretieho článku, ktorý upravoval účel použitia pôžičky, že pôžička bola použitá na splatenie iných pôžičiek, ktoré žalovaná mala z roku 2009 a z roku 201. V Článku IV. mala žalovaná ako klientka prehlásiť, že sa oboznámila so všeobecnými obchodnými podmienkami (ďalej len VOP), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, prevzala ich, súhlasí s nimi a nemá voči nim žiadne výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Tiež prehlásila, že pred uzavretím zmluvy bola písomne oboznámená so zmluvnými podmienkami prostredníctvom formulára o štandardných európskych informáciách o spotrebiteľskom úvere, ktorý jej bol doručený a ktorý prevzala. Súhlasila s výškou počtu splátok uvedených v zmluve a tieto sa zaviazala uhrádzať pravidelnými splátkami v termínoch a výške určenej zmluvou.

12. Súčasťou zmluvy boli potom všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Možno len súhlasiť so žalovanou, že už všeobecné obchodné podmienky pôvodného žalobcu, teda veriteľa sú vytlačené menším písmom, ako základné ustanovenia zmluvy, pokiaľ ide o článok I., ktorý obsahoval označenie zmluvných strán, článok II. Avšak nepomerne menším písmom a v tomto prípade bez optickej pomôcky nečitateľným je uvedené vyhlásenie klienta v článku IV. Tu veriteľ na formulárovej zmluve použil najmenší typ písma a je pravdou, že voľným okom je takmer nečitateľný. Je pravdou, že konkrétny deň, ku ktorému majú byť jednotlivé splátky zaplatené a v dôsledku tejto skutočnosti aj termín konečnej splatnosti úveru, upravovali všeobecné obchodné podmienky v článku VI., ktorý upravoval podmienky splácania.

13. Článok XI. Všeobecných obchodných podmienok upravoval poplatky, pokuty a sankčné úroky a článok XII. skončenie zmluvy, ktoré inak mohlo byť uskutočnené aj výpoveďou klienta alebo spoločnosti, kedykoľvek bez uvedenia dôvodu, pričom účinky výpovede nastávajú až okamihom vzniku skutočnosti podľa článku XII. bod 1, teda úplným splnením všetkých záväzkov a pohľadávok klienta vo vzťahu k spoločnosti podľa zmluvy. Prehľad o splácaní dlhu potom poskytoval tzv. prehľad splátok a úhrad, z ktorého vyplynulo, že žalovaná poslednú úhradu vo vzťahu k pôvodnému žalobcovi vykonala 9.3.2015 a dovtedy zaplatila celkovo 2.629,77 €. Od vtedy už žiadnu splátku neuhradila. To zrejme viedlo pôvodného žalobcu k tomu, že listom zo dňa 28.6.2013 vypovedal úverovú zmluvu ku dňu 20.6.2013 a požiadal žalovanú, aby mu vrátila celkovú sumu 3.975,07 €. Žalovaná výpoveď prevzala podľa podpísanej doručky 4.7.2013.

14. Skutočnosť, že vyhlásenie žalovanej ako dlžníčky v článku IV. bolo napísané drobným písmom, že bolo bez optickej pomôcky nečitateľné, súd vyhodnotil tak, že žalovaná ako klientka nemala možnosť sa s ním oboznámiť, stotožniť sa a preto toto vyhlásenie nemôže obsahovať jej vážny prejav vôle v tom smere, že týmto vyhlásením prijíma všeobecné obchodné podmienky, ktoré obsahovala ďalšia časť zmluvy.

15. V zmysle § 53 ods. 1 Obč. zák. spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, čiže neprijateľné zmluvné podmienky.

16. Ustanovenie § 53 ods. 4 Obč. zák. potom príkladom vypočítava rôzne druhy neprijateľných zmluvných podmienok. Neprijateľnou zmluvnou podmienkou však môže byť nielen samotný obsah konkrétneho zmluvného dojednanie spotrebiteľského záväzku, ale aj spôsob jeho formálneho vyjadrenia, ktorý zahŕňa nekalé praktiky dodávateľa v procese uzatvárania spotrebiteľskej zmluvy. Keďže veľkosť písma v článku IV. úverovej zmluvy je tak minimálna, že je reálne nemožné bez optickej pomôcky tento text prečítať, je reálne nemožné, aby priemerný spotrebiteľ v kontraktačnom procese mal možnosť sa s predmetným textom dôsledne oboznámiť a aby tento text mohol byť prejavom jeho zmluvnej vôle. Veriteľovi naproti tomu nič nebránilo formulárovú zmluvu pripraviť tak, aby spotrebiteľ získal reálnu možnosť oboznámiť sa s celým obsahom povinností, ktoré mu vznikajú uzavretím zmluvy a to najmä vtedy, ak všeobecné obchodné podmienky pôvodného veriteľa obsahujú tak základné náležitosti potrebnej spotrebiteľskej zmluvy ako je termín zročnosti jednotlivých splátok a v nadväznosti na údaje

obsiahnuté v článku III. zmluvy, aj termín konečnej zročnosti úveru, resp. spôsob ukončenia zmluvy a pod..

17. Súd preto dospel k presvedčeniu, že zmluvné podmienky upravené v článku IV. zmluvy vzhľadom na minimálnu veľkosť písma sú neprijateľnou zmluvnou podmienkou ako celok a z toho dôvodu sú neplatné. Podľa presvedčenia súdu, za takýchto okolností potom zmluva neobsahovala platný prejav vôle žalovanej a to vážny prejav smerujúci k tomu, že sa stotožňuje a prijíma bez výhrad všeobecné obchodné podmienky, na ktoré tento článok odkazoval, a vo vzťahu k nim zmluva nevznikla.

18. Teda súd dospel k presvedčeniu, že obsahom zmluvy sa nestal súhlas žalovanej so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré obsahovala ďalšia časť zmluvy. Za takýchto okolností potom nedošlo k platnému dohodnutiu ukončenia zmluvy, k platnému dohodnutiu zročnosti jednotlivých splátok a v dôsledku tejto skutočnosti aj k dohodnutiu termínu konečnej zročnosti úveru. Veriteľ takto platne vo formulárovej zmluve nevyjadril zročnosť jednotlivých splátok, v dôsledku čoho nastala situácia, ktorú predpokladá zákon o spotrebiteľských úveroch v ustanovení § 11 ods. 1 písm. a/, podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

19. Na rozdiel od žalobcu sa súd nedomnieva, že obe podmienky tak, ako to vysvetľoval žalovaný musia byť kumulatívne splnené, pretože ako inak, nech v písomnej forme by bolo možné zachytiť také množstvo náležitostí zmluvy, aké upravuje § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ citovaného zákona. Teda je súd toho názoru, že hoci len absencia písomnej formy, alebo hoci len absencia náležitostí uvedených v § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ citovaného zákona spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru. Súd preto dospel k presvedčeniu, že ak žalovanej predchádzajúci žalobca reálne požičal sumu 4.251,84 €, z ktorej zaplatila sumu 2.629,77 €, dlhuje na istine žalobcovi, ktorý sa na základe postúpenia pohľadávky stal novým veriteľom pohľadávky voči nej, sumu 1.622,10 € na istine. Ak žalovaná mala zaplatiť sumu 4.251,84 € celkovo v 72. Splátkach, ktoré ale nemali obsahovať úroky a poplatky, tak potom výška splátok predstavovala 59,05 € mesačne.

20. Žalobca vzhľadom na skutočnosť, že pre nedostatok vôle, v ktorej vyjadrenie bolo v časti zmluvy, ktorú pre veľkosť písma súd považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku, bola zmluva pokiaľ ide o dohodnutie všeobecných obchodných podmienok žalobcu, neplatná. Nepovažoval za platne dohodnutý spôsob skončenia zmluvy výpoveďou bez udania dôvodu či už zo strany veriteľa alebo dlžníka. Navyše takýto spôsob zrušenia úverovej zmluvy nepredpokladal ani vtedy platný zákon o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu vzniku zmluvy. Preto žalobca listom ktorý nazval výpoveďou podľa presvedčenia súdu nemohol platne modifikovať zmluvný vzťah medzi stranami a dožadovať sa vrátenia zvyšku dlhu. Preto súd na túto výpoveď neprihliadal ako na platný úkon s predpokladanými platnými účinkami, a to ani s účinkami odstúpenia od zmluvy, ako namietala žalovaná.

21. Súd pri zistení aký dlh žalovaná vo vzťahu k žalobcovi má, vychádzal zo skutočnosti, že žalovaná mala právo potom splácať úver tak, ako bolo dohodnuté do decembra 2017. Keďže ale zročnosť mesačnej splátky platne dohodnutá nebola, je nutné vychádzať z predpokladu, že splátky mohli byť zaplatené v ktorýkoľvek deň v kalendárnom mesiaci, najneskôr do posledného dňa v mesiaci. Ak žalovaná mala začať splácať dlh v mesiaci nasledujúcom po uzavretí zmluvy (vzhľadom na počet splátok), tak pri výške splátky 59,05 € mesačne vzhľadom na istinu 4.251,84 € rozdelenú na 72 splátok, mala do konca mája 2013 zaplatiť žalovaná celkovo 18 splátok, čo by predstavovalo sumu 1.062,90 €. Ona však podľa prehľadu o splácaní dlhu v tomto období zaplatila sumu 1.468,88 €, čiže zaplatila viac, než by vzhľadom na výšku splátok (splátky očistené od úrokov a poplatkov) zaplatiť mala. Do konca roku potom žalovaná zaplatila sumu 1.894,88 €, hoci by od decembra 2011 do decembra 2013 mala mať zaplatených 25 splátok po 59,05 €, čo by predstavovalo sumu 1.476,25 €. Za rok 2014 potom mala žalovaná zaplatiť 12 splátok po 59,05 €, čo by predstavovalo sumu 708,60 €, avšak zaplatila len sumu 613,57 €, čiže vnikol jej rozdiel v sume 95,03 € v neprospech za rok 2014, avšak v r. 2015 začala žalovaná splácať s preplatom, ktorý predstavuje preplatom z r. 2013 v sume 418,63 € a nedoplatok na splátkach za rok 2015 v sume 95,03 €, čiže do roku 2015 žalovaná vstupuje s preplatom 323,60 €.

22. V roku 2015 žalovaná zaplatila sumu 41,07 €, 39,02 € a 41,23 €, čo spolu s preplatom 323,60 € k 1.1.2015 predstavuje celkovo sumu 444,92 €. Touto sumou mala žalovaná pokryté splátky za obdobie

od januára 2015 do konca júla 2015 a časť splátky za mesiac august 2015 v sume 31,57 €. Rozdiel oproti sume ktorú zaplatiť mala (59,05 €) potom predstavuje sumu 27,48 €. Súd preto zistil, že žalovaná sa do omeškania s úhradou splátky začala dostávať až 1.9.2015, ku ktorému dňu dlhovala časť splátky zročnej za august 2015 vo výške 27,48 € a ďalej vzhľadom na rozhodovanie súdu dlhovala žalobcovi za obdobie od 1.10.2015 až do 30.4.2017 splátky vo výške 59,05 € mesačne, čo spolu predstavovalo sumu 1.208,48 €.

23. V čase rozhodovania súdu (súd rozhodoval 31.5.2017) ešte žalovaná mala možnosť zaplatiť splátku zročnú za obdobie máj 2017, s ktorou v prípade nezaplatenia by bola v omeškani od 1.6.2017. Súd však rozhodoval podľa stavu, ktorý mu bol zrejmý k 31.5.2017. Ďalšie splátky, ktoré sa mali stať zročné v období mája až decembra 2017 v čase rozhodovania súdu zročné neboli.

24. Na základe týchto úvah súd potom žalobcovi priznal len sumu 1.208,48 € spolu s úrokmi z omeškania v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v závislosti odo dňa, kedy sa žalovaná dostala do omeškania s úhradou tej - ktorej splátky. Žalovaná sa dostávala do omeškania vždy prvým dňom nasledujúceho mesiaca, keďže ako súd konštatoval, splátky mohli byť zročné najneskoršie do konca kalendárneho mesiaca. Nárok žalobcu na zaplatenie istiny úveru nachádza oporu v ustanovení § 497 Obchodného zákonníka, ktorý predstavuje základný právny rámec pre úpravu úverovej zmluvy.

25. Podľa § 497 Obch. zák., zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

26. Nárok žalobcu na úroky z omeškania nachádza právnu oporu v ustanovení § 369 Obchodného zákonníka v spojení s ustanovením § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenie Občianskeho zákonníka. Veriteľ totiž vzhľadom na spotrebiteľský charakter vzťahu mohol proti žalovanej požadovať len úroky z omeškania v limitoch, ktoré upravujú občiansko-právne predpisy. Vzhľadom na vznik zmluvného vzťahu medzi stranami v roku 2011 boli úroky z omeškania vždy o 8%-tuálnych bodov vyššie ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

27. V časti kde žalobca zobral žalobu späť, súd konanie zastavil podľa ustanovenia § 145 ods. 2 C. s. p. Vo zvyšku uplatneného nároku potom súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

28. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 C. s. p. tak, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania. Vzhľadom k predmetu konania a k výške prisúdeného nároku je možné konštatovať, že každá zo strán bola takmer v rovnakom rozsahu úspešná, aj neúspešná.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 C. s. p. v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C. s. p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C. s. p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C. s. p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 C. s. p. prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.